Ao. 1856 Dingsdag

No. 13. 29 Januarij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 28 Januarij 1856.

Bij Gouvernements resolutie van den 26 dezer maand No. 122, zijn aan Barend Jacob-, David-, Eliazer-, Benjamin en Julia Barend, (allen zich schrijvende *Ezechiels*), vergund, om met weglating van den familienaam Barend, voortaan dien van *EZECHIELS* te blijven voeren.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. van Emden.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

28 Jan. Van de slavin *Angelica*, geboren in 1811, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

» » Van het slavenkind *Marie*, geboren in 1850, dochter van *Johanna*, toebehoorende aan Judith Levy geboren Jacobs.

» » Van den slaaf *Johannis*, geboren in 1805, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan Dom. O'Ferrall nom. ux.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. van Emden.

Eerste afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 27 Januarij 1856.

Op den 18 Januarij 1856, zijn in ondertrouw opgenomen:

Carl Friedrich Wilhelm Daser, en Dorothea Sophia van Weigle.

Teunis Veldhuizen en Jacomina van Dijk.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. van Amson.

Tweede afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

Den 21n. Januarij. De slavenjongen *Charles*, aankomende H. A. Monsanto Fils.

Idem, de slavin *Adolphina*, aankomende B. Oosterend.

Terwijl sedert 1 October ll. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slaaf *Present*, aankomende A. Mac Donald.

2o. De slaaf *Abraham*, aankomende Js. Fernandes Jr.

en 3o. De slaaf *Abuis*, aankomende den Boedel J. H. Putscher.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 25 Januarij 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. Lisman.

Benoodigd voor 's Gouvernements dienst:

Diverse **FOURNITURES** en andere **HUISHOUDELIJKE BENOODIGDHEDEN** ten dienste van het Militair Hospitaal alwaar de modellen te bezigtigen zijn.

De bus der inschrijvings billetten ter Gouvernements Secretarie, waar ter plaatse eene specifieke lijst is aangeplakt, zal geligt worden op Vrijdag den 1n. Februarij e. k., des middags ten *twaalf* ure.

N. B. De monsters te bezorgen ter Administratie van Financien.

Paramaribo, den 28 Januarij 1856.

De waarn. Administrateur van Financien,
A. Wildeboer.

Transport.

(1631) Den 24 Januarij 1856. J. Gisius aan S. Abendanon Sz., van 1/3 aandeel in het bloote Erf aan de *Grave of Soldaten straat*, N. W. La. B No. 19 O. W. La. D No. 46.

Paramaribo, den 25 Januarij 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
Martini van Geffen.

[1783] De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* als beheerende den boedel Elisabeth Christina van Wakker, zal over *zes* weken den juisten dag nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen:

Het *een derde* aandeel in het Huis en Erf op den hoek van de *Klipsteenen* en *Wageweg straten*, bekend onder N. W. La. B No. 204.

Paramaribo, den 25 Januarij 1856.

De Curator voornoemd,
CHs. Lionarons.

(1685) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 1n. Februarij 1856, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Den Grond *NOOIT GEDACHT*, gelegen aan de rivier *boven Suriname*, aankomende F. G. Henkel.

De Plantaadje *DE VREDE* cum annexis, gelegen aan de rivier *boven Cottica*, aankomende de Erven van wijlen Mr. T. A. van Berk en vrouwe A. M. E. ter Smitte.

Paramaribo, den 28 Januarij 1856.

Simon Abendanon Sz.

(1686) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 8n. Februarij 1856, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje *PARADISE* cum annexis.

De Plantaadje *PHŒNIX*, (Lot Land No. 4),

Een kwart aandeel in de Plantaadje *PLAISANCE*, en

Het *LOT LAND No. 5*, gelegen in *Nickerie*, aan de rivier *Nickerie*,

Twee derde aandeelen der voormalige doch thans het geheel van de actueele Plantaadje *UNION* cum annexis, en

De Plantaadje *DIAMOND* cum annexis, gelegen in *Nickerie*, aan den *Rijweg*, allen aankomende de Boedels R. A. en J. Cruickshank.

Paramaribo, den 28 Januarij 1856.

Simon Abendanon Sz.

Verbod van Uitvoer.

Op het eind des jaars 1854 heeft Belgie, toegevende aan den aandrang der protectiemannen en aan de vooroordeelen van het volk, een verbod gelegd op den uitvoer van granen.

Wat was het gevolg? dat de invoeren ook afnamen; die waren gedurende de 7 eerste maanden 1854.
75,577,000 kilo tarwe. 23,883,000 kilo rogge.
1855.
44,404,000 » tarwe. 11,312,000 » »

In Augustus en September zijn de invoeren weer toegenomen; maar waaraan was dat toe te schrijven? aan de ongemeen hooge prijzen op de Belgische markt; deze waren per mud
bij vrijen uitvoer,
Aug. 1854 ƒ 14,68 tarwe. ƒ 9,03 rogge.
Sept. » » 13,97 » » 8,90 » »
verbod van uitvoer,
Aug. 1855 ƒ 16,83 tarwe. ƒ 10,68 » »
Sept. » » 18,22 » » 12,14 » »

Zulke hooge prijzen lokken natuurlijk eenige importatien; — doch *die* ruimte van markt is

niet de gewenschte — ruime aanvoeren, *en* zooveel mogelijk lage prijzen, ziedaar het te bereiken doel; dat verkrijgt men alleen door alle handelsbeweging te bevorderen, namelijk door vrijen in-, uit- en doorvoer. — Belgie, in vele opzigten zoo liberaal, verzaakt in dit opzigt de geldelijke voordeelen van een volkomen liberaal handelsstelsel, en van daar dan ook de klagten over den hoogeren stand der graanprijzen in Belgie, in vergelijking met andere landen ter zelfden tijd.

Ook hier zien wij tevens een voorbeeld hoe een schrede op een verkeerden weg tot andere geleidt. — Bij de teleurstelling die men ondervindt, nu het verbod van uitvoer geenszins de gehoopte lage prijzen ten gevolge had, wil men verder gaan, en roept de regering toe om een paar millioen mud tarwe uit de Ver. Staten te doen ontbieden, en, zelf handelaar wordende, die aan het volk te verkoopen! Gelukkig Nederland, waar zulke eischen niet geopperd worden, en waar men bij de stijging der graanprijzen het allerbeste hulpmiddel bij de hand neemt — vrijstelling van alle in- en uitvoeren, en opheffing der belasting, die het graan verbruik nog duurder maakte.

Een brief aan zijn vriend Dr. Kwak, door den ouden heer Smits.

Londen, 1855.

Waarde Kwak!

Het heeft me altijd verheugd in u iemand te vinden, die met geene kleingeestige, bekrompene vooringenomenheid met alles wat Nederlandsch is, bezield was, maar die ook het grootsche en het goede in vreemden wist te waarderen en te bewonderen, zonder daarom zijn vaderland te kort te doen. Ik wenschte u dus nu in de gelegenheid te stellen, eene bijzondere deugd, waarin de Engelschen uitmunten, en waarin wij nog slechts stumpers zijn, iets nader te leeren kennen, opdat gij, des verkiezende, die ook bij ons mogt helpen ontwikkelen en verspreiden. De deugd, welke ik bedoel is die, welke de Engelschen zelven algemeen onder de benaming van *Humbug* huldigen; — bij ons vrij gebrekkig onder den hartelijken naam van »kwakzalverij" bekend. Ik behoef u niet te zeggen, dat er geene goede hoedanigheid ter wereld is, die meer gelasterd wordt dan juist deze; herinner u slechts, dat men zich tevreden stelt met alle andere deugden te prijzen en te noemen, en ze zoo weinig mogelijk in praktijk te brengen, terwijl men de kwakzalverij overal openlijk afkeurt en veroordeelt, en ze in het geheim, ieder op zijne wijze, met de loffelijkste vlijt en de meeste volharding beoefent.

In Engeland nu gaat het anders; de *humbug* daar is eene, zoo te zeggen, wettig erkende magt, en de *humbug* daar, even als de philantroop van beroep bij ons, verheft zijn hoofd en wandelt trotsch rond te midden van het groote Engelsche volk, dat den hoed voor hem afneemt en met de meeste nederigheid zich in alle opzigten door zijn weldoener laat leiden. Met één woord: er is iets reusachtigs in de kwakzalverij, even als in de meeste dingen in Engeland, dat een Nederlander, bij het eerste gezigt, geheel en al van zijn stuk brengt.

Laat ik trachten u den reus in eenige zijner treffendste rollen eventjes te vertoonen.

Werp eerst een blik op de kwakzalverij in het staatkundig leven in Engeland. Hoe grootsch is de verschijning niet daar! Luister eens hoe de redenaar in het wereldberoemde Engelsche parlement, — waar iedereen de stemmen zijner onafhankelijke, vrije kiezers tegen zoo en zooveel het stuk gekocht heeft, — de zaak van den liberalen, beschaafden Turk, zoo als hij nu in Oud-Engeland heet, tegen de roofzuchtige bedoelingen van den Noordschen barbaar" verdedigt. Verneem, o Kwak, hoe hij plegtig verklaart, dat Engeland geene bijoogmerken heeft, — wel neen! — maar alleen strijdt voor het goede regt en de heilige onafhankelijkheid van een volk, dat naar Engelsche beschaving en verlichting zucht! neem eerbiedig den hoed voor hem af en juich hem toe, even als de andere toehoorders dat doen, noem hem patriot, bezielden redenaar, steunpilaar van zijn vaderland, — wat gij wilt; maar vergeet niet er bij te voegen, dat de Engelschen zelven hem »*a glorious humbug*" noemen, en zie toe, of zijns gelijken bij ons te vinden is! Zie ook de thans heerschende geestdrift voor Frankrijk en de Franschen in geheel Groot-Brittanie; — is het mogelijk u eene grootschere kwakzalverij te verbeelden? Zie, hoe Victoria en Napoleon tegenover elkaar in de prentewinkels hangen; verheug u er in, hoe de Engelsche en de Fransche vlaggen overal naast elkaar wapperen en wuiven en het volk ze met aandoenlijk welbehagen aangaapt; zie den Zouave en den Grenadier overal, op het tooneel even opregt als in het werkelijk leven, fraterniseren; luister hoe de spotnaam van »Franschman" in den mond van een Engelschman sedert de laatste paar jaren een eeretitel geworden is, — en beken, dat zulk eene kwakzalverij in Nederland nog niet geëvenaard is, — zelfs niet op de taalcongressen, toen de Vlaemsche en Nederlandsche zangers op zulk eene ongerijmde wijze elkaar bezongen. — Zie vooral, waarde vriend, hoe de Britsche burger zich op niets zoo zeer beroemt, dan dat hij is »*a freeborn Englishman*" en hoe hij in zijn geheel staatkundig leven aan de leiband loopt van aloude vooroordeelen en overgeërfde gewoonten. Zie, hoe de kleine burgerman als kiezer niet anders stemt, dan voor den hoogstbiedende; en het flaauwheid zou noemen, dat de kiezers bij ons niet opkomen." Zie maar hoe de »vrijgeborene" maar zeker niet vrijlevende pachter op het platte land, zijne stem bij de verkiezing aan niemand anders durft te geven, dan aan den *protégé* van zijn landheer, — en hoor maar, hoe hij met den *Times* in de hand medelijden heeft met de inboorlingen van vreemde landen, die geene »vrije verkiezingen" kennen. Zie hoe het lid van het parlement doorgaans als onderdeel van eene partij in de Kamer komt en met of zonder, — ik wil niet zeggen, tegen — zijne overtuiging zijne stem uitbrengt, zoo als de *leader* van hem vergt; zie het huis der lords, die grootste *humbug* van geheel Engeland, waar alleen de geboorte het regt geeft van te regeren, en waarover het volk in verrukking geraakt, telkens als de *pairs* bij plegtige gelegenheden in hunne prachtige gewaden optreden, hoewel het gezond verstand den geboren domkop en wetgever afkeurt, en het geheel als eene middeleeuwsche instelling verwerpt.

Doe eene korte wandeling door Londen, 's zondags, o Kwak, en zie zelfs in het godsdienstige leven onzer benijdenswaarde buren de kwakzalverij in zulk eene grootsche gestalte optreden, dat wij ons haast geen denkbeeld daarvan vormen kunnen. Het is onder kerktijd; — alle restauraties, alle koffijhuizen, alle openbare plaatsen zijn gesloten: alleen de *fashionable clubs* en de kerken zijn geopend. Vergaat gij dus van honger en dorst op de brandende straatsteenen (als gij niet in een *club* zijt geïntroduceerd), kunt gij toch geene lafenis vinden, tenzij gij de slimheid hebt een rond spoorweg- of stoomboot-billet bij u te hebben, als wanneer de geest der kwakzalverij nederig den hoed voor u afneemt en u vergunt als »reiziger" overal alles wat gij wilt, te gebruiken en te betalen. Vaar maar met een stoombootje op den Theems, rijd maar met den spoorweg ergens naar buiten: de vracht is des zondags door den Engelschen geest van *humbug* iets verhoogd! Daardoor viert men den zondag! En de ondernemers der stoombooten en der omnibussen zijn de vroomste lieden ter wereld en zouden ook om alles ter wereld niet willen, dat hunne landslieden de ongodsdienstigheid hadden, om op den sabbath even goedkoop als in de week hunne ligchamen uit de rookatmosfeer der groote hoofdstad te willen laten vervoeren. Zie hoe de groote lui in de *parks* rondrijden en als leden naar de heerlijke zoölogische tuinen gaan, die 's zondags voor de arme menschen gesloten blijven, hoewel zij in de week geen tijd hebben daar heen te gaan. Het is aandoenlijk op te merken, met hoe veel bewondering zij de prachtige ekwipaadjes nangapen, en hoe de geest van *humbug* hen in toom houdt, om zoo iets te dulden, — en zoo niet in hun hart, ten minste door hun gedrag, goed te keuren. Zoo ook sluit de Engelsche geest *humbug* alle plaatsen van redelijk vermaak en tijdverdrijf 's zondags binnen Londen; — maar de gemeenste jeneverkroegen staan na kerktijd open, — en de arme werkman, die het geld niet heeft, om naar buiten te gaan, — voor wien zelfs het kristallen paleis hermetisch gesloten blijft, wegens den sabbath, wordt door deze kwakzalverij in het groot daartoe gedreven om zijne toevlugt in een jeneverpaleis te zoeken. Het is te vergeefs geweest, dat eenige schreeuwers zoo als Dickens en anderen hiertegen geijverd hebben; de geest van *humbug* laat zich niet zoo spoedig uit het veld slaan!

Die grootste van alle *humbugs*, de waardige Amerikaan Barnum, brengt dien kleinsten der bedriegers *Tom Pouce* naar Oud-Engeland, — en van de Koningin tot aan de kamenier, alles is verrukt en huldigt den geest der kwakzalverij en aanbidt hem in den persoon van Barnum, en wat nog fraaijer is, overstelpt hem met weldaden en met goud. Zelfs »de ijzeren hertog" moest de knie buigen voor den kwakzalver, en het alleraardigst vinden, dat het dwergje den reusachtigen, overwonnen, onsterfelijken vijand van den Engelschen veldheer parodieerde, terwijl Wellington en Napoleon beiden ten dienste van den Amerikaanschen *humbug* moesten staan.

Ga nu naar de *Cremorne gardens*, naar de *Surrey Zoölogical gardens*, en zie daar, den geheelen zomer door, avond op avond — de bestorming van Sebastopol, vertoonen. Hoor met hoeveel geestdrift het volk den val der uit bordpapier gemaakte vesting toejuicht, zie de domme grenadiers, voor de vertooning gehuurd, met ontembaren moed de kartonnen vuurmonden veroveren en Engelsche kozakken aan de blikken bajonet onbarmhartig als vinken aan het brandspit rijgen; zie hoe zij onweerhoudbaar voorwaarts dringen, niettegenstaande de waarschuwingen van den verstandigen *regisseur* en door bengaalsch vuur verlicht en door den geest van *humbug* gedreven; over de te zwak gebouwde stellaadjes naar beneden storten en met bebloede neuzen en gekneusde beenen, als echte oorlogzuchtige kwakzalvers weder naar de kazerne marcheren! O vriend, waar blijft onze geestdrift voor het metalen kruis, bij zoo iets reusachtigs vergeleken?

Hebt gij ooit de Engelsche wedrennen bijgewoond? O Kwak, daar vertoont zich de geest van *humbug* in al zijne pracht. Zie den betrekkelijk kleinen kring van menschen, die er wezenlijk belang in stellen, en verstand van paarden hebben, en zie hoe het volk van alle kanten daar henen stroomt, door den geest van *humbug* voortgezweept! De deftige, zwart gerokte heer, die u gisteren een paar handschoenen van achter de toonbank verkocht, is heden uiterlijk in dat ideaal van zoo menigen Engelschman »*a sporting character*" veranderd. Hij draagt een witten hoed, een bont zijden das, een geel vest, een groenen, rond gesneden rok, met geele jagtknoopen; kaplaarzen en eene lederen broek volmaken zijn kostuum, en ridderlijke sporen versieren zijne hielen, terwijl de hand, die gisteren de ellemaat voerde, nu met de rijzweep prijkt. Zijne taal is ook niet meer die des deftigen handelaars;

maar hij misbruikt het *kauderwelsch* van den paardentemmer en van den *jockeij*, en de zuure verdiensten van menige week worden verspild in weddingschappen op paarden, waarvan hij geen verstand heeft, en in uitspattingen welke de geest van *humbug* hem als genoegens doet beschouwen. Het is niet alleen de handelaar, die aan deze ziekte bezwijkt: het geheele volk is voor het oogenblik besmet, en als het maar eene voorbijgaande zucht tot een onschadelijk genoegen ware, zou ik er niet van gewagen; lees echter de zaken, die vóór de *Police magistrates* behandeld worden na afloop der wedrennen; zie hoe menige koopsmansklerk, hoe menige winkeljongen verleid is geworden, om de kas van zijn patroon te bestelen, ten einde alleen »met fatsoen" op de wedrennen te verschijnen en om van zijn gestolen geld afgezet te worden door nog behendiger dieven dan hij; lees van de ellende van geheele huisgezinnen en van het ongeluk van een geheel leven, veroorzaakt door één dag op de groote wedrennen doorgebragt, en gij zult u gaarne van dat tooneel afwenden, om den geest der kwakzalverij in eene meer onschuldige gestalte op te zoeken.

Zie hem in de winkels, bij voorbeeld, mijn lieve vriend! In dat dure Engeland kunt gij volgens de aanplakbriefjes en advertentien, alles nog veel goedkooper krijgen, dan bij ons; — voor de helft van den prijs, voor een kwart, — te geef! Er worden de prachtigste dingen voor fabelachtig geringe prijzen aangeboden; — men weet, dat ze daarvoor niet kunnen deugen; men is overtuigd, dat men gefopt wordt, en toch stroomen de klanten in die bedriegelijke winkels door den grooten geest van *humbug* gedreven, even druk als de vliegen in de verleidelijke maar noodlottige stroopkan. Hoeveel zou niet een der Amsterdamsche winkeliers, hoe knap hij ook in zijn vak zij, van de Engelsche kwakzalvers nog kunnen leeren!

Onschuldige Bladvulling.

Jaloersch te wezen is altoos verkeerd: maar vooral bij gelegenheid van eene groote tentoonstelling. Dat leert het volgende voorval.

Mijnheer en mevrouw Sauton bewonen een allerliefst appartement in Parijs. Maar zij hebben van hun oom een aardig buitengoed aan de oevers der Loire geërfd, en brengen daar de zomermaanden door, zonder te talen naar het stof en de warmte der hoofdstad. Hun appartement ziet gedurende dien tijd geen ander levend wezen, dan de vrouw van den portier en hare kat, die — namelijk de vrouw — van tijd tot tijd de kamers te luchten zet, en die — namelijk de kat — zich van tijd tot tijd een middagslaapje op de verlaten ledikanten veroorlooft.

Den laatsten zomer was 't echter anders, want mijnheer Sauton had rust noch duur aan de Loire en moest met alle geweld de wonderen der tentoonstelling zien en herzien. Eenmaal maal ging hij met mevrouw naar Parijs: een tweede maal alleen; een derde maal met een vriend; een vierde en vijfde maal ...... hah, — dacht mevrouw, dat kan niet wezen, alleen om voor de honderdste maal door het nijverheidspaleis te slenteren; daar schuilt zeker iets achter!

En toen nu mijnheer S voor de zesde maal verklaarde, dat hij volstrekt, ter regeling van eenige zaken, voor eenige dagen naar Lion moest, haalde Mevrouw zich in 't hoofd, dat dit blijkbaar een voorwendsel was. Wat kon hij ook te Lion te doen hebben? — Zij die anders alles wist, wist niets van die dringende zaken af. Neen, hij ging alweder naar Parijs; maar hij zou weten, dat zij op die wijze niet te misleiden was; zij zou den verrader ontmaskeren.

Pas was mijnheer een paar dagen vertrokken; of mevrouw verlaat, in alle stilte, haar buiten, beklimt met onstuimig hart den avondtrein, en komt omstreeks middernacht te Parijs aan. Eene fiacre brengt haar voor hare welbekende woning, en ...... eene rilling gaat haar door de leden. Ja, daar is het licht in de huiskamer, en zij meent zelfs een flaauw schijnsel achter de gordijnen van haar eigen slaapvertrek te ontdekken. Vrij onzacht wekt zij madame Pipelet, de portierster, uit hare sluimering, die gansch verbijsterd opkeek toen zij mevrouw S. voor zich zag. De dikke sloof wilde haar al stotterend wat vertellen, maar eene jaloersche vrouw heeft daar wel ooren naar; wilde haar zelfs tegenhouden en beletten naar boven te vliegen ...... hah, was er meer bewijs noodig, dat er verraad werd gepleegd? Madame Pipelet had bevel haar haar eigen huis te ontzeggen, ... oh!

En meteen stuift zij de trappen op en rukt de deur harer huiskamer open. Geen twijfel meer! — Sporen van damestooisel op de stoelen, en op de tafel de overblijfselen van een keurig souper met twee gebruikte borden en twee geledigde glazen.

De snoodaard! — Zij moet uitleg hebben wat dat souper beteekent, en in haar drift half buiten zich zelve, grijpt zij een schotel, nog ten halve met *salade, à la volaille* gevuld, om dien als *corpus delicti* den ondankbare voor oogen te houden.

Waar zij hem zoeken zou? — Haar instinct drijft haar regelregt naar haar eigen slaapsalet. Er is licht; er is beweging achter de gordijnen van haar eigen ledikant. Zij aarzelt, ... maar jalousie kent geene betamelijkheid. Zij rukt de gordijnen open, — en in 't half donker ziet zij een vrouwenhoofd op hare kussens rusten. De grimmigheid te beschrijven waarmede de furie aan de halfdommelende toesnaauwde: "Wat doet gij daar in mijn bed?" — is onmogelijk. — Tot driemaal werd de vraag herhaald zonder dat er antwoord kwam, en de door dat stilzwijgen ten toppunt gesteigerde woede dreef haar tot feitelijkheden. Zonder te weten wat zij deed, daalde het eerste het beste wat zij ter hand had, het *corpus delicti*, in den vorm van een nog half gevulden schotel, op het hoofd van de medepligtige van haar verrader neder.

Een gegil, zoo als sedert het jammergeklag der oude Troyaansche vrouwen over den dood van Hector, nooit weder gehoord is, en waar tusschen men alleen de woorden »een spook," »een waanzinnige," onderscheiden kon, klonk door alle vertrekken. Haastige stappen naderen ter hulp.... hah! daar treedt de verrader zelf binnen; die zich kan vergasten op dat schouwspel!

Maar neen, ... een oude podagrist, die in den schrik pruik en chambertloack vergeten heeft, staat op den drempel en laat een vervaarlijk? *Goddamn* hooren. Tot driemaal verraadde hij op dezelfde wijze zijne nationaliteit, eer hij zich bezon, dat het best was zijne pistolen te halen.

Intusschen was madame Pipelet er gelukkig in geslaagd naar boven te strompelen, gevolgd door haar kat en haar man. Zij plaatste hare dikheid tusschen de grimmige blikken der partijen; en terwijl haar kat zich inmiddels vergastte op een kluifje van een kip, dat zij behendiglijk op de stroken van de gillende nachtmuts had weten te veroveren, beduidde mijnheer Pipelet aan den Engelschman, dat hij de eigenaresse van het appartement, en noch spook noch waanzinnige voor zich had. Ook bij madame Pipelet moest het hooge woord er uit. Haar man was in den grond bedorven door het lezen van Bastiat, die leeraart, dat men geen kapitaal improductief mag laten; en nu had hij zich dood geërgerd over het ledig staan van zoo een fraai appartement, terwijl er zoo schoonen prijs voor te maken was; en wetende, dat mijnheer en mevrouw niet terugkwamen had hij medelijden gehad met mister en mistress Crawbew, die toch niet op straat konden blijven staan en zulke wigtige guinjes boden.

Wie of meer confuus was, mevrouw Sauton over haar onverwacht bezoek of mijnheer Crawbew over zijn négligé, is moeijelijk te zeggen. Maar onze mister was een specie van een filosoof, en na eenige explicatie begreep hij geheel het fijne van de zaak, en terwijl hij, als een man die weet te leven, ijlings met behulp van Madame Pipelet eene deken en shawl om zijne leden sloeg, stelde hij zijne wederhelft tevreden met de opmerking, dat men op haar jaloersch was geweest, iets waarvan haar niemand in de laatste vijf en twintig jaren had durven betichten, en dat zij toch zoo heel onaardig niet vond in weerwil van haar bestruifd nachttoilet. En de vrede werd gesloten; en men trof een vergelijk, dat mevrouw S. de Engelsche gasten in het ongestoord genot der woning zou laten, mits men haar voor die eene nacht eene kamer inruimde.

Het geheele onweer zou ten slotte op het hoofd van monsieur Pipelet zijn neergekomen, had mevrouw, die even slim als jaloersch is, niet begrepen dat ruchtbaarheid aan dit voorval te geven haar met beschaamde kaken voor haren »verrader" zou doen verschijnen. Daarom werden zelfs nog een paar goudstukken ten beste gegeven om tot discretie te manen, en vertrouwde personen, die haar kennen, verzekeren, dat zij sedert oneindig vriendelijker is jegens monsieur en madame Pipelet, en er niet meer van spreekt hen weg te zenden; ja, dat zij niet eens meer klaagt over de brutaliteiten van hunne kat, maar dat deze integendeel een lief beestje in haar oog is geworden, die zij nu en dan wat melk voorzet; iets, dat haar »verrader" zich het allerminst begrijpen kan.

Mevrouw S. spoedde zich naar buiten terug, en ontving haren gemaal met het allerliefste lachje, dat sedert de eerste dagen van haar huwelijk om hare lippen had gespeeld. En waarlijk er was reden voor; want mijnheer was naar Lion geweest om haar eene verrassing voor haren aanstaanden verjaardag voor te bereiden. De aankoop van een elegant rijtuigje, waarnaar zij haar verlangen had te kennen gegeven, en van een paar keurige japonnen was het doel zijner onverklaarbare reis geweest.

Mabru's methode tot het conserveren van melk.

De behandeling is allereenvoudigst. De melk wordt gegoten in blikken bussen, waaraan eene tinnen of blikken buis zit, die van boven open is, maar welke overigens geheel digt gesoldeerd zijn. Als zij geheel zijn gevuld, dan worden zij in een waterbad verhit tot alle lucht uitgedreven is, daarna de buis plat gedrukt en ook deze digt gesoldeerd.

Eene commissie uit de Fransche academie der wetenschappen heeft zich overtuigd, dat zoo behandelde melk, welke van Maart tot 18 December 1854 was bewaard geworden, nog alle eigenschappen van versche melk bezat. Zij behoefde slechts geschud te worden, om de room, die zich afgescheiden had, weder gelijkmatig door de melk te verdeelen.

Op het rapport van die commissie heeft de akademie den heer Mabru eene premie van 1800 francs toegekend.

Grootte der schedelholte bij Menschen en Apen.

De physiologie wil in onzen tijd niet meer als vroeger beslissende uitspraak doen, omtrent den zetel der ziel, of die in de pijnappelklier, dan wel in de brug tusschen de groote en kleine hersenen woont, maar zij gaat niettemin voort met daadzaken te verzamelen, die tot deze of dergelijke slotsommen later kunnen leiden. Zoo heeft zij o. a. de gemiddelde ruimte-inhoud (capaciteit) der schedelholte, en bij gevolg de massa hersenen bij onderscheidene menschenrassen en diersoorten gemeten, welke massa in regtstreeksch verband met den geestenaanleg schijnt te staan,

De ruimte des schedels bedraagt bij menschen van het Kaukasische ras, waartoe de Europeanen, Perzianen, Hindoes enz. behooren, zoomede bij den Mongoolschen stam (Chinezen enz.), 96, bij Maleijers 86, bij Negers 82, bij zwarte Australiers 75, bij Gorilla-apen 30, bij den Chimpanze, eene andere aapsoort, en bij den Orang-Oetang 28 kubieke Rijnl. Duimen.

Publieke Veilingen.

Door en ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS.
VRIJDAG, den 25 Januarij 1856.

Het Huis en Erf gelegen aan de Wichers straat, bekend onder N. W., 1e. Buitenwijk No. 62.— *f* 675.— J. H. C. WOLFF.

Het Huis en Erf gelegen als voren, bekend onder N. W. 1e. Buitenwijk No. 64.— *f* 475.— J. H. C. WOLFF.

Beiden aankomende de Minderj. SEILER.

Het Huis en Erf gelegen aan de Klipsteenenstraat, O. W, La. C No. 22, N. W. La. B No. 77.— *f* 1600.— *Opgehouden.*

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 28n. dezer, de Nd. Am. brik *Martha Worthington*, kapt. N. Power.

Idem, de Eng. schoener *Lady of the Night*, kapt. G. Anderson, van Demerarij.

Uitgeklaard.

Den 26 dezer, de Eng. schoener *Scallop*, kapt. Carter, naar Demerarij, lading: 30 vaten Suiker 44,532 pond, 61 balen Kakao 9,100 pond, 11 vaten en 150 balen Koorn 28,380 pond 70 kwart kistjes Sigaren, 2 kelders Genever op bessen, 1 Paard, 500 Cingels, 2 kistjes Wijn en Likeur en uit het Entrepot: 105 roode kelders Jenever.

Den 28sten, het Nd. Am. schip *James Smith*, kapt. C. A. Homans, naar Boston, lading: 105 vaten Suiker 141.495 pond en 195 vaten Melassie 141,495 gall.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Wilhelmina, kapt. C. H. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Cuba, kapt. Zeijlemaker, adres bij F. P. Bouguenon.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius en Co.

Paramaribo, *den* 28 *Januarij* 1856.

Bij het ter perse leggen dezes, komt de Koloniale Stoomboot *Paramaribo*, met de Mail-pakketten aan.— Wij zullen de voornaamste Nieuwstijdingen, in den loop van morgen, aan onze lezers mededeelen.

ADVERTENTIEN.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente* alhier, op WOENSDAG den 30n. e. k., 's avonds te *half zeven* uren.

Surinaamsche Maatschappij
VAN
WELDADIGHEID.

VERGADERING van het *HOOFDBESTUUR* en de onderscheidene *COMMISSIEN* op DONDERDAG den 31sten Januarij 1856, des avonds te *half acht* uur, in de Zaal der Loge CONCORDIA.

Surinaamsche Maatschappij
VAN
WELDADIGHEID.

Op bekomen autorisatie van het Hoofd-Bestuur heeft de Commissie E de eer ter kennis van de belanghebbenden te brengen, dat de Rekening en Verantwoording, betreffende de Administratie der Spaarbank, over den jare 1855, gereed ligt ten huize van den Penningmeester E. Soesman, alwaar de respective deelhebbers, gedurende *acht* dagen, van af den 30sten dezer, des morgens van 9 tot 12 ure, van dezelve inzage kunnen erlangen.

Paramaribo, den 28 *Januarij* 1856.
Op last der Commissie voornoemd,
De Secretaris,
J. VAN GELDER.

(1780) De ondergeteekende zal op Donderdag den 31sten dezer maand, des voormiddags 9 ure, (*in plaats van in het Huis op Combé 1e. Buitenwijk No. 38b.*) in het Huis aan de *Watermolen straat*, laatst bewoond geweest door den Heer C. A. VAN SIJPESTEIJN, ten overstaan van den Vendumeester J. C. GOMPERTS, publiekelijk verkoopen, de *losse* **GOEDEREN** behoorende tot den gemeenschappelijken boedel van hem en zijne overledene Echtgenoote SUSANNA OLIVIERA, bestaande in: *MEUBELEN*, GOUD en ZILVERWERK, Diamanten en Bijouterien, en wat verder te voorschijn zal worden gebragt, alsmede: de *SLAVEN*; zullende al dezelve heden, morgen en op den verkoopdag te bezigtigen zijn.

Paramaribo, den 29 *Januarij* 1856.
F. F. J. BOTHE.

(1781) De ondergeteekende verlangt ten spoedigste, tegen eene *meer* dan *gewone gagie*, een geschikt **PERSOON** om als opzigter te fungeren op de plantage *l'Aventure*, met goede vooruitzigten.

Paramaribo, den 28 *Januarij* 1856.
P. C. VEREUL.

MESS-, PRIME MESS-, Rump- en Prime SPEK; mess No. 1, en halve vaten Fulton Market VLEESCH, ZOUT in vaten, 14 voets *SUIKERVATENHOEPELS*, O. I. RIJST, PLATLOOD, Spermacetie, Compositie en Smeer KAARSEN van 8—16 op 't pond, ZEEP, P. P. en W. P. PLANKEN, PIK, TEER, BREEUWWERK, **PAKKING** voor stoommachine, Molensmeer, Lamp-, Raap en patent OLIE, JENEVER in kelders en in fusten, Curaçaosch **DRIL**, *SUIKERKALK* in potten enz.

Verkrijgbaar bij
[1782] N. BOX & Co.

J. von Königslöw & d'Artenay
vragen te koop: KOORN in vaten. [1784]

Bekendmaking.

129ste FRANKFORTER STAATS-LOTERIJ
KAPITAAL: **EEN MILLIOEN 828,450** Gulden.

Deze wel bekende en zeer voordeelige **LOTERIJ** bestaat uit **6** KLASSEN, en bevat **26,000** LOTEN, waarvan **13,600** *PRIJZEN* en **11** *PREMIëN* bekomen moeten.

De hoogste *prijzen* zijn groot *f* 200,000; *f* 100,000; *f* 50,000; *f* 25,000; *f* 20,000. *f* 15,000; *f* 12,000; *f* 10,000; *f* 6,000; *f* 4,000; *f* 3,000; *f* 2,000; *f* 1000 enz., enz

Plannen en Loten zijn te bekomen bij de ondergeteekenden, aangestelde Agenten door het Gouvernement der vrije Stad *Frankfort* a | M. — Het bedrag der Orders voor Loten kan men in *Wissels* op de voornaamste Steden van Europa door wel bekende Handelshuizen aan ons remitteren, of aan onze Agenten te *Londen*, de Heeren S. STIEBEL & Co. 32 *Nicholas Lane*, *Lombard street*. — Nederlandsche Banknoten worden ook in betaling aangenomen. — De Lijsten van iedere trekking en het bedrag der gewonnen Prijzen, zullen dadelijk en zonder het minste tijdsverlies, aan HH. Deelnemers worden toegezonden.

PRIJS DER LOTEN:
Een geheel Lot *f* **100**; een half lot *f* **50**; een kwart lot *f* **25**.

VOORDEELEN worden genoten bij het nemen van meerdere Loten:
5 geheele, **10** halve, **20** kwart Loten kosten slechts *f* **475**.
10 » **20** » **40** » » » » *f* **900**.

MORIZ STIEBEL ZONEN.
Bankiers en Gouvernements Loterij Collecteurs,
Frankfort aan de *Main.*

INFORMATIEN, PLANNEN, enz. zijn bij den Heer J. C. MULLER Az. te PARAMARIBO, te bekomen. (1779)

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**

BIJVOEGSEL
tot de *Surinaamsche Courant* en *Gouvernements Advertentie Blad*, van Dingsdag 29 Januarij 1856, No. 13.

Paramaribo, *den* 29 *Januarij* 1856.

De bij ons per de Mail ontvangene berigten loopen uit het Moederland tot 31n. Dec. ll. en uit Engeland tot den 2den dezer, waaruit wij onzen lezers het volgende kortelijk mededeelen:

Van 18 tot 23 Dec. heeft in Nederland een strenge vorst geheerscht, zoodat binnen 24 uren bijna alle wateren en rivieren bevroren waren en de scheepvaart ten eenenmale gestremd was. Den 23n. echter was het weder zachter geworden en nam het dooiweder zoodanig toe, dat bij de afzending der berigten, de scheepvaart op vele plaatsen hervât zoude worden, en meest alle rivieren weder drijvende waren. De lage waterstand, tijdens die felle vorst inviel, had veel bijgedragen om schade, door het ijs, aan de dijken, te voorkomen.

De begrooting, met al hetgeen daarbij behoort, is door de Tweede Kamer, na ruim *vijf* weken daarover te hebben beraadslaagd, aangenomen. De kamer heeft een reces genomen, dat vermoedelijk tot Februarij zal duren.

Z. M. heeft den minister van Marine, den Heer De Smit van den Broeke, tot dusverre kapitein ter zee, bevorderd tot schout bij nacht.— Vervolgens heeft er eene aanzienlijke promotie bij de Marine plaats gehad, zijnde 1 kapt. tot schout bij nacht, 4 kapt. luit. tot kapt. 5 luit. 1e. klasse tot kapt. luit., 7 luit. 2 klasse tot luit. 1e. klasse, en 17 adelborsten 1e. klasse tot luit. 2e. klasse benoemd, behalve nog andere bevorderingen met de Marine in verband staande. Onder de bevorderden lezen wij met genoegen den naam van den thans kommanderenden Officier der Zeemagt alhier, Jonkheer H. J. L. T. de Vaijnes van Brakell, kapt. luit., totkapt. ter zee. Ook is bij gemeld besluit het tenue van de officieren der Marine veranderd.

~~Van het tooneel des oorlogs in Azie heeft men~~ het bevestigende berigt ontvangen, dat de vesting Kars zich genoodzaakt heeft gezien voor de overgave te kapituleren, en de dappere en heldhaftige bezetting, 16,000 man sterk, — met mushir Vassif Pacha, 8 andere Pacha's, verscheidene hooge en lagere officieren en den bekwamen Engelschen generaal Williams, — door de Russen krijgsgevangen is gemaakt. Den 25n. November liet de Eng. commissaris, generaal Williams, aan den Russischen opperbevelhebber Muravieff een onderhoud verzoeken, en, voorzien van eene volmagt van den Turkschen opperbevelhebber der vesting, Vassif Pacha, sloot hij de preliminairen eener capitulatie, waarbij bedongen werd, dat de bezetting de vesting met krijgseer zoude verlaten. Muravieff eerbiedigde de helden van den 29n. September die, door hongersnood en uitputting, van alle hulp beroofd, bij de overtuiging dat de insluiting niet zou worden opgeheven, zich tot de overgave genoodzaakt zagen. Den 28n. daarop trokken zij dan ook met vliegende vaandels en slaanden trom uit de vesting. De Russen vonden in die sterkte niet minder dan 3,000 gewonden, 130 (volgens andere berigten 250) stukken geschut, een grooten voorraad wapenen, 50,000 geweren en 12 standaarden.

Van de 16,000 man sterke bezetting, werden 6000 man ongeregelde troepen op vrije voeten gesteld, en 25 officieren, waaronder 5 Hongaarsche van hoogen rang en een Poolsche, deelden, op verzoek van generaal Williams, in die amnestie. Generaal Williams en zijn staf, alsmede de Turksche opperbevelhebber en de andere pacha's zijn naar Tiflis opgezonden.

Van den 8sten tot den 15n. Nov. waren alleen door den honger 1000 man Turken in de vesting omgekomen. — *Omer-Pacha* bevond zich in Mingrelie. Na zijnen op de Russen behaalde overwinning, bij het doorwaden der rivier Ingour, meldt men dat hij bezit had genomen van Khoni, 16½ Eng. mijlen van Kutaïs, na vooraf den Russen nogmaals slag te hebben geleverd. Hij was voorwaarts getrokken tot de oevers van de Rion en bereidde zich voor om Kutaïs aan te vallen. Dit voornemen kon echter tot geene uitvoering komen, daar de vijand versterking kreeg, —de zware regens het onmogelijk maakten verder voort te rukken, en het dien bevelvoerder aan de noodige vervoermiddelen ontbrak. Hij trok dus naar Redout Kaleh terug, waar hij den 11n. Dec. zijn hoofdkwartier vestigde. Na den val van Kars vreesde men een aanval op Erzerum; de kommandant dier stad had zich echter versterkt en de vesting geproviandeerd, om eene belegering te doorstaan en zich roemrijk te verdedigen. Volgens sommige berigten wordt Omer-Pacha gelaakt wegens zijne strategische bewegingen, die weinig zouden te beduiden hebben. — Selim-Pacha, opperbevelhebber van het Turksche leger, dat Kars zoude te hulp snellen, zal, volgens gerucht, wegens zijne werkeloosheid, voor een' krijgsraad teregt staan om rekenschap te doen. Volgens de laatste berigten wil men van de Krim aanmerkelijke versterking in manschappen, enz. aan Omer-Pacha toezenden.

Uit de Krim is weinig bijzonders te melden. Men zegt dat de Russen zich op eene offensieve beweging voorbereiden. Ook zijn de voorposten van de divisie d'Autemarre aan de Tschernaja, door de Russen in het Baidar-dal terug geworpen; beide partijen rekenen zich de overwinning toe.

Wat de vrede betreft, of de kans om daartoe te geraken, daarvan is niets met zekerheid te melden. Het is bekend dat Oostenrijk op nieuw voorstellen aan Rusland heeft gedaan, welke men zegt dat door Pruissen ondersteund worden; doch den eenen dag heet het een ultimatum en den anderen ontneemt men het weder dat karakter. Eene volstrekte neutralisering van de Zwarte Zee staat er bij op den voorgrond; of Rusland, na den val van Kars, wel zoo gezind zal bevonden worden dit aan te nemen, wordt met grond betwijfeld. De bladen zijn overigens opgevuld met berigten en geruchten van allerlei aard en gehalte. Alles wordt in de dagbladen ernstig opgenomen en angstvallig overwogen; daaruit blijkt in allen gevalle, hoezeer geheel Europa naar den vrede verlangt, om uit den benarden toestand te geraken, waaain bijna alle volken verkeeren. —

Intusschen is te Parijs een vlugschrift uitgekomen, waarbij wordt voorgesteld om de kwestie van oorlog of vrede te doen beslissen in een Europeesch congres, waarin *alle* souvereinen van Europa zouden worden samengeroepen. Dit geschrift maakt veel sensatie en wordt aan de pen van keizer Napoleon toegeschreven. Indien dit laatste zich bevestigt, dan zal zeker zijne reeds zoo groote populariteit nog ontzaggelijk toenemen. — Men beschouwt echter de tijdsomstandigheden nog van eene andere zijde. Canrobert heeft *werkelijk* een traktaat met Zweden gesloten. Volgens hetgeen door den Franschen *Moniteur* er van bekend gemaakt is, heeft Zweden zich verbonden, om van geenerlei deel van zijne kusten afstand te doen aan Rusland, en aan dat Rijk geene regten tot vischvangst of weiden te verleenen, alle aanzoeken deswege af te slaan en geene onderhandelingen met Rusland aan te knoopen, zonder voorkennis van Engeland en Frankrijk. Laatstgenoemde mogendheden daarentegen waarborgen Zweden genoegzame magt, om dat standpunt vol te houden. Het doel is natuurlijk om Rusland te verhinderen, te eeniger tijd eene versterkte plaats op die kusten te erlangen, die dan ook spoedig in zijne handen een maritiem établissement zou worden. Werkelijk moet het Russische Gouvernement bij het Zweedsche aangehouden hebben, om het op de Noorweegsche kust, in de baai van Waranger, de oprigting van een station voor vischvangst toe te staan.

Men gaat intusschen verder en beweert, dat het traktaat geheime artikelen bevat; dat het voornemen bestaat, om in het voorjaar, in de Oostzee met kracht tegen Rusland te ageren, en dat de vloot een landingsleger van 60,000 man, onder bevel van Canrobert, aan boord krijgt. Nu zouden die geheime artikelen de overeenkomst regelen, waarbij het den geallieërden vergund wordt om op de Zweedsche kusten militaire depots op te rigten, hopitalen daar te stellen, enz. Een gerucht dat de keizer van Rusland, tengevolge van dit verdrag, zijn gezant uit Stockholm zou teruggeroepen hebben, was nog niet bevestigd.

Van verschillende zijden wordt nog gemeld, dat te Londen een groote krijgsraad door de geallieerde mogendheden zou worden belegd, waarin het plan voor den volgenden veldtogt zou worden vastgesteld. De Maarschalk Pélissier zou zeer sterk daarop aandringen. Wat van een en ander zij, zal de tijd moeten leeren.

Nederlanden.

De weersgesteldheid in Nederland, kenmerkte zich, tot op onze laatste berigten, door eene veruiteenloopende afwisseling. Na eenige dagen van zoel weder begon het in den namiddag van den 18n. December zoo fel te vriezen, dat nog in denzelfden nacht alle binnenwateren en vele rivieren, met eene dikke ijskorst bedekt raakten. Ruim *vier* dagen hield deze snerpende koude aan. Vele schepen, door de vorst overvallen, lagen in de vaarwaters bevroren. Dit was, behalve met een paar Engelsche veebooten, o. a. het geval met het schip *de Vrede* dat, naar New-York bestemd, nog de zee trachtte te bereiken; het voer echter aan den grond, en vroor vast. Twee visschersboten, van Vollenhoven en van Arnemuiden, konden de havens niet meer bereiken, zoodanig was de oever met ijs overdekt. De manschap, aan koude en ontbering prijsgegeven (voor zoo ver zij niet op schaatsen hunne naardsteden konde bereiken) had ontzettend geleden. De Thermometer van F. stond midden op den dag, bij helderen zonneschijn, op 8, 10 en 12 gr. 's Nachts heeft men de kwik zelfs beneden 0° waargenomen. Het vroor zoo sterk, dat men binnen twee dagen op de Maas van Feijenoord naar Schiedam, een ijzeren as over het ijs vervoerde, ter zwaarte van 1100 Ned. p. De Engelsche boten konden zelfs de haven van Harlingen niet verlaten; iets dat tot de zeldzaamheden behoort. — Den 23sten begon er een zachte regen te vallen, die op de straten dadelijk *ijs* werd. Het was daardoor eenige uren zóó glad, dat niemand gaan, noch staan kon. Al spoedig nam de temperatuur meerdere zachtheid aan; de kwik rees tot 40 à 50 gr. Fahr. en er trad een sterke dooi in, zoodat bij fraai weder, het ijs bijna onder de oogen weg smolt. Ofschoon de rivieren nog vol ijs waren, was dit echter op vele plaatsen los en drijvende; — men vleide zich dus, dat indien dit weder nog eenige dagen mogt standhouden, de scheepvaart ongehinderd hervat zoude worden.

— Volgens de bepalingen der wet, moet de kieswet dit jaar herzien worden. Het ontwerp daartoe strekkende is bereids ingediend. — Het bepaalt dat, door de toegenomen bevolking, het getal der leden van de Tweede Kamer met *drie* zal worden vermeerderd en dat getal dus klimmen tot 71 leden.

— De Heeren J. H. C. van der Kuhn, H. van Rijckevorsel, J. Ruijs Jdz. en Joost van Vollenhoven, allen te Rotterdam, zullen aldaar eene groote stoom-rijst-pellerij en meelfabriek oprigten. Zij hebben daartoe reeds aan de stedelijke regering den afstand gevraagd van eene uitgestrektheid van ongeveer 2000 vierkante ellen gronds. Dat zoodanige fabriek, na de afschaffing van den gemaalaccijns eene weldaad voor de gemeente kan worden is aan geen twijfel onderhevig.

Handels-Berigten.

Amsterdam, 31 *December* 1855.

Koffij. Wegens de stremming van de scheepvaart, was de handel in dit artikel zeer stil.

Suiker. Zonder handel;— prijzen nominaal.

Katoen. Zonder omgang.— De notering is Sur. en Nick. van 28 a 44 cent.

Scheepvaart.

In Texel gearriveerd.

Den 17 Dec. *Margaretha Maria*, kapt. Leverstein. Den 24, *Susanna*, kapt. Groenewoud. Den 27, *Preciosa*, kapt. Ouwehand. *Amicitia*, kapt. Wijgers, allen van hier.

Naar herwaarts vertrokken.

Uit Texel:

Den 19 Dec. *Anna Elisabeth*, kapt. Teensma.

Uit Clyde:

Den 20 Dec., *Nijverheid*, van Strijen.— Beiden naar herwaarts.

Uit Charlestown:

Den 22 Dec. *Caspar de Robles*, Parma, naar Nickerie.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.

ADVERTENTIEN.

Tot de Surinaamsche Courant en Gouvernements Advertentie Blad, van Dingsdag 29 Januarij 1856, No. 13.

Paramaribo, den 29 Januarij 1856.

De bij ons per de Mail ontvangene berigten loopen uit het Noorderland tot den 4 Jan. en uit Engeland tot den 8sten dezer, waaruit wij onzen lezers het volgende kortelijk mededeelen:

Van 13 tot 23 Dec. heeft in Nederland een strenge vorst geheerscht, zoodat binnen 24 uren bijna alle wateren en rivieren toegevroren waren en de scheepvaart tot eenmaal gestremd was. Den 23sten echter was het weder zachter geworden [illegible]

[illegible]